

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13695/2025
29.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Ђура Благојевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Биљана Петровић Адамовић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3340/2024 од 06.03.2025. године, у седници одржаној 29.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3340/2024 од 06.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3340/2024 од 06.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу П 284/20 од 22.05.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да тужилца има право својине на $\frac{1}{3}$ ванкњижних непокретности и то на делу спрата на северо-западној страни породично-стамбеног објекта површине 49 м², надстрешници са чајном кухињом и пушницом површине од 54 м², гараже на северној страни уз улицу, површине 30 м² и базену површине 16 м², које непокретности немају употребну и грађевинску дозволу, а изграђене су на кат.парцели .. КО Нишка Бања површине 519 м², на којој су изграђени и породично-стамбени објекат П0+П+1 (подрум са гаражом, приземље и део спрата југоисточна страна), укупне површине 270 м² и помоћни објекат П (приземље) површине 45 м² на којим објектима тужилца има уписано право својине са уделом од $\frac{1}{3}$, а тужени уписано право са уделом од $\frac{2}{3}$ по основу стицања у браку и ванбрачној заједници, док је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилце за утврђење права својине на већем делу од $\frac{1}{3}$ до траженог удела од $\frac{1}{2}$ на предметним непокретностима, као и тужбени захтев за утврђивање права својине тужилце на помоћном објекту П+1 (дограђени део на северној страни и поткровље) укупне површине 73 м². Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужилце у делу захтева да се укине имовинска заједница између ње и туженог на непокретностима ближе описаним у ставу првом изреке, као и на непокретностима на кат.парц. бр. ..., .. и .. КО Нишка Бања, на тај начин што ће се

непокретности продати на јавној судској дражби најповољнијем купцу, за новац добијен на име купопродајне цене поделити између странака, према сувласничкој сразмери. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3340/2024 од 06.03.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиле и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу П 284/20 од 22.05.2024. године у одбијајућем делу става првог изреке у односу на помоћни објекат П+1 (дограђени део на северној страни и поткровље), укупне површине 73 м2 и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, иста пресуда је укинута у преосталом одбијајућем делу става првог изреке и у ставу трећем изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне другостепене пресуде у потврђујућем делу, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана. Предмет одлучивање у овој ствари је утврђивање права својине на помоћном објекту (дограђени део на северној страни и поткровља), стечени градњом на кат.парц. .. Ко Нишка Бања на којој парничне странке имају право сусвојине, али који објекат је грађен након престанка ванбрачне заједнице између тужиле и туженог. У конкретном случају не постоји потреба уједначавања судске праксе, јер побијана пресуда не одступа од судске праксе и одлукама овог суда донетих у сличној чињеничноправној ситуацији, без обзира на чињеницу што је објекат грађен без грађевинске дозволе и што није постојала сагласност тужиле као сувласника парцеле. Питање градње на земљишту где постоји сувласништво парничних странака не може се решавати у овом поступку, већ се само утврђују чињенице ко је вршио изградњу објеката. Суд је утврдио да је објекат грађен након раскида ванбрачне заједнице између тужиле и туженог, а оцена чињеничног стања не може бити основ за изјављивање ревизије. Не постоји потреба ни за разматрањем правних питања од општег интереса, ни правних питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за новим тумачењем права.

Стога је одлучено као у ставу првом изреке применом члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиле, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које се по закону не може да се поднесе (члан 4. став 1. и 3. ЗПП).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 14.05.2018. године, а вредност спора је опредељена на износ од 4.426.650,00 динара. Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то произилази да ревизија тужиље није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**